

## TAK

Til pædagogerne / de voksne på No Name. De voksne, der har samlet mig op fra støvet og børstet min ryg ren for snavs. De voksne, der har været der for mig, når jeg har haft brug for det. Det er godt nok de samme voksne, som har været skide irriterende og som har sat begrænsninger for mine handlinger. Men det er også de voksne, som jeg den dag i dag, respekterer og ser op til, og som jeg til hver en tid kan huske tilbage på og tænke, "der var nogen, som endelig kunne magte mig". For uanset hvilken vanskelig en situation jeg har stået i, så har der altid været en hjælpende hånd, fra nogle som vidste, nøjagtig hvordan man skulle tackle situationen! Jeg er så ufatteligt glad for, at jeg endte på No Name, for på trods af, at jeg var den værste møgunge, da jeg flyttede ind, så har de voksne her på stedet formået, at hjælpe mig eller rette op på mig. Jeg ved slet ikke, hvordan jeg skal takke jer! For selvom det "bare har været jeres arbejde" så har I åbnet jeres hjerter og lukket mig ind, og udført jeres opgaver, med hele jeres sjæl. Hvis jeg var dronningen, så havde I fået en medajle! Og jeg lover at komme og besøge jer, for jeg kommer uden tvivl, til at savne jer! På trods af alle magt anvendelserne 😊 og de vil heller aldrig blive glemt, men måske blive gemt, lidt bedre væk end alle de gode minder 😊 Til sidst vil jeg lige sige, at uanset hvor mange mødre der skaber sig, så er I gode til det arbejde I laver! Og hvis jeg ikke var kommet på No Name, så var jeg aldrig kommer videre!

Kram fra Julie.